

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **A. S.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, ve věci žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 4. 2019, č. j. OAM-128/LE-LE05-LE05-2016, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 27. 9. 2019, č. j. 16 Az 27/2019 - 24,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalobce **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení v záhlaví uvedeného usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byl zamítnut jeho návrh na ustanovení zástupce.

[2] Nejvyšší správní soud se kasační stížností zabýval nejprve z hlediska splnění podmínek řízení, neboť pouze v tomto případě může být kasační stížnost soudem meritorně projednána.

[3] Jedna z těchto podmínek, stanovená v § 106 odst. 2 věta první s. ř. s., je, že *(k)asační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení*.

[4] Ze spisu městského soudu vyplynulo, že kasační stížností napadené usnesení bylo stěžovateli doručeno vložním do domovní nebo jiné jím užívané schránky ve čtvrtek dne 3. 10. 2019. Tento den určuje počátek lhůty k podání kasační stížnosti. Poslední den dvoutýdenní lhůty tak připadl na čtvrtek dne 17. 10. 2019 (§ 40 odst. 2 věty první s. ř. s.), kdy také uvedená lhůta marně uplynula. Kasační stížnost dle obálky založené ve spisu Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 As 304/2019 na č. l. 4, stěžovatel odeslal až dne 19. 10. 2019, tedy 2 dny po uplynutí dvoutýdenní lhůty k podání kasační stížnosti.

[5] Na základě výše uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost stěžovatele byla ve smyslu § 106 odst. 2 s. ř. s. podána opožděně, a proto ji odmítl [§ 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s.].

[6] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. listopadu 2019

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu